

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ὑδρας, Σπετσῶν, Αἰγίνης, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας
κ. Ἐ φ ρ α ἰ μ,

μὲ ἱερὰν συγκίνησιν, ἀνεκλάλητον χαρὰν καὶ ἐσωτερικὴν ἀγαλλίασιν εἶδομεν πρὸ ὀλίγου Ὑμᾶς ἀνερχόμενον τὰς βαθμίδας τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου τούτου τοῦ ἱστορικοῦ μητροπολιτικοῦ τῆς Αἰγίνης ναοῦ, εἰς ὃν καὶ διηκονήσατε τὸ πρῶτον ὡς ἐφημέριος.

Ἐπιθυμοῦμεν, κατὰ τὴν πάντερπνον αὐτὴν ὥραν, νὰ διερμηνεύσωμεν τὰ αἰσθήματα τῆς νεολαίας τῆς Ὑμετέρας γενετείρας, ὡς καὶ τῆς πληθύος τῶν πνευματικῶν Ὑμῶν τέκνων, καὶ δὲν εὐρίσκομεν λόγους ἀρμοδιωτέρους ἐκείνων, τοὺς ὁποίους πρῶτος μὲν ὁ μεγαλοφωνώτατος προφήτης Ἡσαΐας ἀνέπεμψεν, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ ὁ οὐρανοβάμων τῶν Ἐθνῶν ἀπόστολος Παῦλος ἐπανέλαβεν·

*"Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην,
τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ!"*

(*Ἡσ. νβ', 7. Ρωμ. ι', 15*).

Εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης στιγμῆς, καθ' ἣν ἐπισήμως ἀφίχθητε εἰς Αἴγινα ὑπὸ τὴν νέαν ιδιότητα τοῦ ποιμένου καὶ ἐπισκόπου, ἐπιτρέψατέ μοι, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου πρὸς διάσωση τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομίας καὶ παράδοσης, νὰ ἐπιδώσω Ὑμῖν τὰ παρόντα ἀρχιερατικὰ ἄμφια, δαπάναις τοῦ Συλλόγου φιλοτεχνηθέντα ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ἵνα κλειῖζουσιν τὰ κατὰ τὰς ἐγγιζούσας νηστήμιους ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς Ὑμετέρας χοροστασίας.

Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, Σεβασμιώτατε, ὁ ὁποῖος ποτὲ μὲν ἠκούετο ὡς "σουσσεισμός" (Γ' Βασ. ιθ', 11-12), "ἐν χορδαῖς, ὀργάνοις καὶ εὐήχοις κυμβάλοις" (Ψαλμ. ρν', 4-5), νῦν δὲ ἐξεχειται ὡς "φωνὴ αὖρας λεπτῆς" (Γ' Βασ. ιθ', 12) ὑπερθεν τοῦ λόφου τῆς Παληαχώρας, διαχέων -εὐελπιστοῦμεν- τὴν "ὀσμὴν ζωῆς εἰς ζωὴν" (Β' Κορ. β', 16) ἐπὶ τῶν μνημείων τῆς μεσαιωνικῆς ταύτης Ἀκροπόλεως τῆς Αἰγίνης, ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, λέγω, ὁ ὁποῖος σεμνύνεται νὰ συγκαταλέγη τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα εἰς τὰ ἰδρυτικὰ αὐτοῦ μέλη, προσφέρει προφρόνως τὰ ταπεινὰ ταῦτα δῶρα, ἐνέχοντα, καθ' ἡμᾶς, ἀμφίδρομον συμβολισμόν· τὸ μὲν ἐπιτραχίλιον πρὸς ἡμᾶς, τὰ πνευματικὰ Ὑμῶν τέκνα, ἵνα ὑπομιμήσκῃ ὅτι ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν οὕτω καὶ ἐφ' ἐξῆς ὀφείλομεν νὰ ἐναποθέτωμεν εἰς τὸν Ὑμέτερον πῶγωνα τὰς ἀνησυχίας καὶ τοὺς προβληματισμούς, λαμβάνοντες ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ δύναμιν ἐξ ὕψους. Τὸ δὲ χρυσοπόρφυρον ὠμοφόριον πρὸς Ὑμᾶς, πολυφίλητε καὶ πολυσέβαστε Γέρον, ἵνα ἐξωραΐζῃ πως τὸ ἐπὶ τῶν Ὑμετέρων ὤμων ἤδη ἀχθὲν ἐπίμοχθον πνευματικὸν φορτίον.

Δεχθεῖτε, καὶ πάλιν, τὸ ἐξ ἀγαπώσης νεανικῆς καρδίας προερχόμενον "ὡς εὖ παρέστητε", ὡς καὶ τὰς πλέον θερμότερας τῶν ἡμετέρων εὐχῶν διὰ μακρὰν καὶ ἀγλαόκαρπον ποιμαντορίαν.

Ἄξιος!